

Tristan byl svědkem toho, jak nějaký upír, otočený k němu zády, drží pod krkem očividně obyvatele toho nevábneho příbytku a říká věci, které vyjadřují triumf. A nejen to. Kníže také s úžasem zaslechl, jak se zmiňuje o ženě stejného jména, jaké nosila ta jeho a tušil, že to lze stěží považovat za náhodu, vzhledem k okolnostem, které ho zde přivedly. Už kvůli tomu a s tím souvisejícím slovním projevem onoho upíra, ho nyní nesmírně zajímala totožnost útočníka, který posléze svého naprosto bezmocného protivníka nemilosrdně zlikvidoval.

Poté se otočil k Tristanovi a on ho poprvé spatřil. Zjistil, že vidí nesmírně pohledného a velmi mladého upíra, který byl zjevně čistokrevný. Také velice silný, jak bylo zřejmé z jeho svalnaté postavy. Meč měl celý zkrvavený a strohý pohled neznámého knížete svědčil o jeho chladnokrevnosti a moci. Avšak nejen to. Hlavně měl vyvolat co největší strach u protivníka, což se Dragonianovi pomocí jeho silného mentálního štítu vždy dařilo.

To však Tristan nevěděl a strašně se vyděsil. Poznal, že má co do činění s někým hrozivě silným a začínal mít jisté tušení, kdo by to mohl být. Vzpomněl si na Alexandřino varování. Zabylo mu zle strachy o svou rodinu. Litoval, že do té – jak ona říkala – krysí díry vůbec šel a uvažoval, co asi jeho protivník udělá dále. Zato kníže Dragonian poznal ihned, kdo proti němu stojí. Už podle té svítilny, kterou upír držel v ruce, zatímco on sám ji nepotřeboval.

Podivil se tomu, co ho zde přivádí, ale tušil, že ho zřejmě neposlala Alexandra, když se o něj tak bojí. Rychle vymýšlel, co mu řekne. To, aby s ním nemusel bojovat. A najednou dostal nápad, za který by si nejraději udělil nějakou cenu. Pochopil totiž, kde má Alexandra slabinu. Nebo spíše její manžel. Vzpomněl si na reakci Noaha a také upírů kněžny, kteří smrtelně zbledli, když se Tristan objevil na té slavnosti a hrozilo, že je spolu spatří.

„Využiju jeho žárlivost a podezíravost! Rozdělím je. Víím toho až dost. Navíc jsou tu zvyklosti a ty ona porušila. Sice ji tím zradím, ale stojí mi to za to. On ji zapudí, jako by to udělal kterýkoliv jiný upír. Ona nebude mít kam jít a já dostanu šanci,“ řekl si. V duchu už před sebou viděl lákavý obrázek. To, jak pobledlá a vystrašená Alexandra, zbavená všech svých finančních i jiných prostředků, prosí o střechu nad hlavou u brány jeho hradu.

Představil si to tak živě, že se vzpamatoval až po chvíli, kdy uslyšel, jak Tristan promluvil: „Co se to tady děje? Kdo jste? Proč jste zabil muže, který měl bojovat se mnou?“ Kníže Dragonian se nahlas rozesmál – a znělo to velmi zle – načež se ozval: „To máte zřejmě zcela mylné informace, kníže. Nebo bych měl spíše říct – chráněnce? Jaké jiné oslovení také použít

pro takové nedochůdce, co ani netuší, jak jedná skutečný upír a přitom má příklad přímo doma?”

„Alexandra? Co ona má s tímhle společného?” ptal se ho Tristan zmatený z toho tak, že ignoroval i jeho urážky. „Všechno. To vy mi spíše vysvětlíte, co tady děláte. Copak vám neřekla, že tu nemáte chodit? Jistě ano, jak ji znám. Slíbila mi, že až si půjdu pro odměnu za mou laskavost, nebude mi nikdo stát v cestě. A to především vy. Takhle jsme to spolu naplánovali,” reagoval na to ten cizí kníže. Tristanovi se udělalo černo před očima a zeptal se: „A co ještě jste spolu plánovali?”

Dragonian se zasmál a prohlásil: „Proč bych vám to měl vykládat? Někomu, kdo vyrůstal mezi slabými lidmi a nemá ponětí o tom, co je opravdová moc a síla. Také neumí ocenit výjimečné schopnosti a nutí toho, kdo je má, aby se skrýval pod pláštíkem ženy, jež se musí chovat tak, jak se jí to přičí. Například pít mraženou krev, že? To je ubohost, věznit duši tak neobyčejné ženy v kleci manželky a budoucí matky. Ale ona si věděla rady. Vůbec ji neznáte. To, jak dokáže všechno mistrně promyslet a zařídit. Už jsme spolu intrikovali a myslím, že nejsem jediný. I tahle krysa – mimochodem váš největší nepřítel – se stala jejím obchodním partnerem. Ale pak poznala mě a rozmyslela si to. Dokonce mi jednou umožnila zlikvidovat jistého knížete, jehož majetek jste mohl získat vy. Avšak Alexandra pochopila, kdo je v této zemi nejmocnější a tudíž chtěla zajistit, abych ji neohrozil. Ona dokáže ocenit mužskou sílu a moc. Já naopak její schopnosti. Po mém boku nebude muset předstírat hodnou ženušku. Jenom skutečný muž dokáže ocenit takovou ženu a ona to dobře ví.”

Tristan zezelenal a poznamenal: „Nevěřím vám. To by Alexandra neudělala. A kdo vůbec jste? Ještě...” Čistokrevný upír ho však přerušil posměšnými slovy: „Kdo já jsem? Ten, co vám nabídl neutralitu. Nebo spíš vaší ženě. Té, kterou jste tak nečestně uchvátil – jak jsem slyšel. Není nadšená pobytem zde nebo snad ano? A mateřstvím, které ji oslabuje. Myslel jste si, že se vzdá své moci? Tato žena? Kdepak. Jen vás nechala v domnění, že vládnete vy. Postavil jste jí sídlo a ona se obávala, že bych jí ho já mohl zbořit. Proto se mnou začala vyjednávat. Posléze samozřejmě pochopila, že spojením se mnou mnoho získá a tak mi předhodila svého nepřítele. Vlastně více nepřátel. Jsme obchodní partneři. A možná už brzy budeme více. Jen, co porodí. Kněžna nemůže zapudit svého manžela, pokud čeká jeho dědice. Ale to už bude minulost. Dokážu si představit, co se pak stane.”

Tristan zalapal po dechu, ale zmohl se na tato slova: „Alexandra s nikým nevyjednává. To bych o tom přece musel něco vědět. Jsem její manžel.” Sám ovšem pociťoval nejistotu, protože slyšel, jak je Dragonian údajně čestný a tak téměř nepochyboval o tom, že mluví pravdu. Taky, že to, co kníže říkal, částečně pravda byla. O to hůře byla zneužitelná. Zmatený mladý upír opravdu neměl ponětí o Istivých intrikách, jakých byli někteří upíři schopni. On se za dobu pobytu zde věnoval jiným věcem.

Stavbě hradu, najímání služebnictva a soubojům, jež probíhaly tak, že ho někdo vyzval a on ho zabil v čestném boji. A své těhotné manželce, o jejíž moci a zákeřnosti vůči nepřítelům se mohl přesvědčit hned první den po jejich opětovném setkání. Netušil však, že i kníže Dragonian je stejně zákeřný jako ona a navíc nemohl vědět o příčině jeho nynější náhlé lživosti. Ta spočívala v tom, že ho už zcela ovládla touha po manželce svého souseda a on se jí odhodlal získat za každou cenu pro sebe.

Nyní se Dragonian zasmál jeho naivitě a sdělil mu: „Tak chytrá žena jako ona to dokáže dobře utajit. Kromě toho měla i jiného spojence a to přímo ve svém okolí.” „Koho?” hlesl zničeně Tristan. Dragonian si ho vítězně změřil. Doslova se popásl očima na jeho nejistotě, která v něm vyvolávala nesmírně příjemné pocity triumfu. V duchu si říkal: „Co na tom, že jsi hezčí a ona tě miluje, když ti nasadím brouka do hlavy a ty sám ji zavrhneš? No a než zjistíš pravdu, ona už bude rodit další dítě. Mé dítě. Dědice rodu Dragonianů. Mého syna. Protože přesně takovou matku pro něj chci.”

Nyní si hodlal vychutnat i to, jak zaútočí těžším kalibrem. Zneužitím citu jiného muže, který ho štvál a on se ho mínil zbavit. Tak říkajíc zabít dvě mouchy jednou ranou. Zadíval se na tázavě se tvářícího souseda, kterému řekl: „Nedivím se, že si musela poradit sama. To vás nikdy nenapadlo to, že je poněkud neprozřetelná, nechávat svou ženu celé dny v přítomnosti jiného muže? Sice lidského a už postaršího, ale i tak. Jeho vášeň zřejmě věk ještě nestačil utlumit. Ostatně – on sám mi to vyklopil, když nastoupil ke mně do služby. Opravím se – vlastně ho tam poslala ona. Jako předvoj. Už kvůli tomu je jasné, o co jí jde. A já rozhodně nejsem proti. Sice jsem se nevyjádřil, ale ona jistě ví, že s ní miním uzavřít sňatek. Jenom se

bude muset zbavit svého harému. Myslím, že to zrovna teď dělá. Poslal jsem ho za ní a ona ho určitě zlikviduje. Otázkou je, co udělá s tím dítětem."

Tristan už byl tím vším úplně ochromený, přesto však nevěřícně namítl: „Ale Noah byl přece zrádce a spolčil se s tím, co jste ho zabil?“ Dragonian se zasmál a opáčil: „Zrádce? Ten muž ji miluje! A to už dlouho. Spolčil se tak jedině s ní. Ale já jí nedovolím sdílet s ním lože. Ne po naší svatbě. Zatím jsem to strpěl, avšak jako kněžna si to nesmí dovolit. Takovou manželku každý upír podřízne. Tu, co ho zostudí s člověkem. No, troufám si odhadnout, že ve srovnání se stárnoucím lidským mužem určitě obstojím. I když chápu, že její potřeby jsou značné. Samozřejmě mě to neudivuje, když pomyslím na to, jak se manželé kněžen chovají při jejich těhotenství. To si pak ony pochopitelně musí hledat potěšení jinde. Já však míním..."

Nyní čistokrevný upír přerušil svou řeč, poněvadž se skrývaným potěšením zaznamenal, jak jeho soused smrtelně bledne. Předstíral překvapení slovy: „Nebo snad ne? Chcete mi tvrdit, že vás podváděla i přesto, že jste se k ní choval jinak? Tak to raději spolkněte poznámku o vaší mužnosti, jelikož chápu, co tohle způsobilo.“ Tristan se zarazil a udiveně se ho otázel: „Co má být s mou mužností?"

„Určitě jste v dospívání nepil krev, že? Když jste prý vyrůstal v nevědomosti. Takže je mi jasné, že vaše mužnost nemůže být úplná. Přesněji řečeno jste své ženě nestačil. Netrapte se tím. Není to vaše vina. Je to upírka a vy – lidský chlapec. Bez urážky. Příště víc štěstí, až se oženíte. Jsou tady i hloupoučké a naivní dívenky, kterým bude stačit to, jak vypadáte. Ale tahle zralá žena samozřejmě očekávala něco, co vy jste jí bohužel nedokázal poskytnout," dorazil ho čistokrevný upír. Tristan ve zmatku pronesl: „Nemám pocit, že bych selhal! Nevypadalo to tak. Sice jsem neměl žádné zkušenosti, avšak ona si nikdy nestěžovala. A vím, že moje žena má ráda nezasvěcené muže. Tak, jako každá upírka. Nebo se v tom snad mýlím?"

To už se Dragonian musel dost držet, aby neskákal radostí, jak mu Tristan sedl na lep. Ovládl se však a snažil se dokončit své zákazosné dílo. Tak mu odpověděl: „To se jistě nemýlíte. Skutečně je tomu tak, že je každá upírka přitahována touto vlastností. Ale ještě je známa jiná věc. Jak se ženy dokážou v loži mistrně přetvařovat. Kromě toho – neurazte se – je rozdíl mezi upírem, který vyrostl jako lidský chlapec a rodilým, čistokrevným mužem, jenž se ubránil všem útokům a uchvátil zpět rodový majetek. Vybojoval si ho vlastními schopnostmi, rozumíte? Svou silou, o níž jste jistě slyšel. Soucítím s vámi. Už proto, že za mnou velmi slídí upírky. A to právě z důvodu, o němž jste se zmínil. Také jsem totiž nezasvěcený."

To už Tristana málem porazilo. Už kvůli tomu, jak klidně a s pochopením – samozřejmě předstíraným – to čistokrevný upír říkal. Zničeně se na něj díval a vyptával se: „Co uděláte? Zabijete mě? Chcete uchvátit můj majetek?" Dragonian se v duchu ušklíbl a spokojeně si myslel: „Ne, ale zničím tě. Právě to dělám a ty to ani nevíš. Jsi trouba a já ti vezmu něco, co má pro mě větší cenu, než tvůj ohromný majetek. Tvou ženu."

Nahlas mu klidně odvětil: „Kdepak, kníže. Neutralita nadále platí. Ani jeden z nás toho druhého nevyzval a setkali jsme se na území jiného upíra. Já si vezmu to, co mi vaše žena věnovala a vy byste měl zase přijmout moji dobrou radu – běžte domů. Protože vaše dítě už je na cestě a kdo ví, co udělá žena, o níž v podstatě nic nevíte. Já vám jenom povím, že je schopná úplně všeho. Je obdivuhodná. Ale – nic ve zlém – nemáte na to, být jejím manželem. Zatím jste neměl příležitost ke skutečnému boji a intrikám. Jednou se to jistě naučíte a vypracujete se. Vaše síla je prý nesmírná a to ostatní přijde. Já jsem začal už v dětství a troufám si říct, že zvládnou i prohnanou ženu, která se vyrovná mužům. Vy však musíte ochránit své dítě, protože je u ní Noah a kdo ví, co spolu vyvedou. Navíc je tu ten fakt, že vás poslala pryč zrovna v den porodu – což naplánovala sama. Málem bych zapomněl – vyhnala už i ten zbytek služebnictva, než jsem odletěl sem. A Noah měl nějakou záhadou klíče od vašeho sídla. Kdepak mu je asi dal, než ho obvinil z údajné zrady, aby zakryl své intriky s ním a poslal ho sloužit k někomu, komu se snaží zalíbit? Taky mu dala tučný šek, že? Asi jí jeho stáří nevadilo, když doplňoval to, co jí nestačilo ve vašem loži. Ale nebojte se, o vaší slabé mužnosti pomlčím. Muži by měli držet spolu. Nikdy nevíte, kdy vás zradí žena. Jestli vám můžu ještě poradit – zapudte ji. Pokud se chcete dožít dospělosti svého dítěte. Je to had, kterého si hřejete na prsou."

Vtom Tristana napadlo, aby se ho zeptal: „To jste si skutečně tak jistý, že byste ji zvládl líp?" Dragonian se poté samolibě zasmál se slovy: „Jistý si nemůže být nikdo a ničím, není-liž

pravda? Jedno však vím určitě. To, že taková žena, posedlá mocí, majetkem a silou, si najde muže, kterému se může kořit. A na koho se asi zaměří? Knížete, jemuž se klaní a obdivuje ho celá země. Jenom ten jí bude rovnocenným partnerem. Pokud díky vaší lidskosti pocítujete obavy, že bych jí nějak ubližoval a přesto, že intrigovala za vašimi zády, cítíte vděčnost za její někdejší starost o vaši osobu, tak můžete být klidný. Hodlám ji chovat v úctě a nijak ji netýrat.“

Pak se Dragonian klidně zadíval na to, jak Tristan stojí jako socha a věnoval se něčemu jinému. Tomu, že vyhledal ohromné jmění mrtvého protivníka a na ně se spokojeně zašklebil. Pak se opět otočil k němu a milostivě dodal: „Nic si z toho nedělejte. Jednou se vám jistě podaří porazit někoho stejně majetného, kníže. No, já už poletím! Bouřka ustoupila. Hodně štěstí a pamatujte na mé rady. Určitě někde existují důkazy o jejím konání. Nebo to vymáčknete z Noaha, pokud ten ještě žije. Hlavně myslete na své dítě, které jistě budete chtít, dokud vám nová žena neporodí jiné. Mrzí mě, že jste tak hloupě naletěl. Ale ženy jsou opravdu lstivé a dokážou nás omámit svou krásou.“

Potom čistokrevný upír zastrčil dokumenty přímo za svou košili, kde ho hřály na srdci, avšak ještě více pomýšlení na to, co musí nastat poté, až se jeho soused vrátí domů a projeví se účinky jedu, který mu tak úspěšně vpravil do mysli. Nato se vydal ven a rozletěl se k domovu. Byla už hluboká tma, ale bouřka skutečně ustoupila. Pouze trochu přšelo a to čistokrevný upír navíc ani příliš nevnímal. Tak ho těšil jeho zákeřný čin. Stále před sebou viděl Tristanův ohromný výraz a musel se tomu smát.

„Tak, kněžno Alexandro! Myslím, že se ti vyrovnám. Nebo jsem možná i lepší než ty. Našel jsem tvou slabinu a porazil tě vlastními zbraněmi. Brzy budeš klepat u mých dveří a já tě přijmu s otevřenou náručí. Doslova. Ten tvůj naivní chudáček chráněnc se už beztak nemůže dočkat, až se tě zbaví. Jistě se tě nyní i bojí! Zasel jsem v něm sémě nedůvěry a ty s tím nic nenaděláš. Znáš z knih, co s mužem udělá tak hrozná žárlivost,“ hovořil v duchu k upírce. A věděl, o čem mluví. Pořád před sebou viděl to, jak ji manžel objímal a líbal poté, co se s ní on seznámil na té slavnosti a vřelo to v něm. Pak pomyslel na to, že to brzy bude dělat on sám a pousmál se.